

נאמר בהם [לאילו שמסרו נפשם על קדוש השם]: ממתים מחלד,²³ חלקם בחיים (תהלים יז, יד).

ולעתיד לבוא ש"ק [הס"א] יתהפך לק"ש, [שנאמר]: ובית עשו לקש (עובדיה א, יח). אז: ויהי בית יעקב אש (שם) - זה משיח בן דוד. ובית יוסף להכה (שם) - זה משיח בן יוסף. ובית עשו לקש (שם) - זו רומי החוטאת. וכאן [בבית עשו] נכלל הכל, שהרי גם [אומה] אחרת [ישמעאל] נכללים כאן. אז: ודלקו בהם ואכלום (שם), [בהם] - שנים, בגלל ישמעאל שנכלל בו [בעשו]. אז אותות עליונים יתעוררו בעולם.

וזה תקון ראשון: לכל האותות והמופתים וכו' (דברים לז, יא), ולכל היד החזקה (שם שם, יב) - זה משיח בן יוסף. ולכל המורא הגדול - זה משיח בן דוד. שמושה הרועה הנאמן בסנה לא רצה לקבל [השליחות] לגאול את ישראל, שכתוב: שלח נא ביד תשלח (שמות ד, יג). למה? אם תאמר שלא רצה לקבל נבואת אדונו, לא כך. אלא בגלל שראה את הגליות האחרות שמזמנות לבוא אחרי אותה גאולה, לפיכך הקדים ואמר: שלח נא ביד תשלח,²⁴ זה אליהו הנביא (פרקי דרבי אליעזר, מ), שנאמר בו: הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני

ואין קונה. אלא אתמר בהו: ממתים מחלד חלקם בחיים (תהלים יז, יד).

ולזמנא דאתי שק יתהדר לקש, ובית עשו לקש (עובדיה א, יח). כדין והיה בית יעקב אש דא משיח בן דוד. ובית יוסף להכה דא משיח בן יוסף. ובית עשו לקש דא רומי חיבתא. והכא כליל כלא, דהא הכא אחריןא נמי אתפלילת. כדין ודלקו בהם (עובדיה א, יח) תרין, בגין ישמעאל דאתפליל בה. כדין אתין עלאין יתערוין בעלמא.

ודא תקונא קדמאא לכל האותות והמופתים וכו' (דברים לד, יא) ולכל היד החזקה דא משיח בן יוסף. ולכל המורא הגדול דא משיח בן דוד. דמשה רעיא מהימנא בסנה לא בעא לקבלא למפרק לישראל, דכתיב שלח נא ביד תשלח (שמות ד, יג). אמאי אי תימא דלא בעא לקבלא נבואתא דמארה, לאו הכי. אלא בגין דחמא גלוותא אחרין דזמינן בתר ההוא פרקנא, בגין כך אקדים ואמר שלח נא ביד תשלח, דא אליהו נביאה (פרד"א פ' מ') דאתמר בה: הנה אנכי שלח לכם את אליה

23. מחלד, דהיינו מהס"א, זהר פקודי רנד, ע"ב; עיין ברכות סא, ע"ב על דברי רבי עקיבא שמת על קידוש השם, נאמר עליו ממתים ידך ה' ממתים מחלד חלקם בחיים, הכוונה שם עולם הבא.

24. עיין תיקון לה, ושם רבינו מפרש ביד - הכוונה על דוד (גימטריה יד).